

morda že pozabi, ali pa knjižničarja noče nadlegovati. Toda tudi ako prečita knjige jedenkrat, to še ni dovolj, ker vsaka boljša knjiga se mora prečitati večkrat, da ima človek kaj koristi od nje.

Letnina 2 gl. nikakor ni tolika, da bi se ne mogla pritrpati pri najmanjši plači, zlasti, ker se vpisuje lahko do konca rož-

nika, torej šest polnih mesecev. Želeti je pač, da število matičarjev-učiteljev kaj naraste v tem letu. Kesal se ne bode nihče za denar, ker se nam obetajo jako lepe knjige. Večje važnosti bodo letošnje knjige tudi zato, ker bode izšla prva knjiga zgodovine slovenske zemlje.

Napredek velja!

F. Jaklič.

Nekaj mislij o pokončni pisavi.

Pokončna pisava je v sedanjem času vprašanje, radi katerega je bilo že mnogo prepira. Tu so nasprotniki in zagovorniki. Oglejmo si jih natančneje. Med nasprotniki najdemo ljudi, ki sicer presojaajo o nji, vendar je ne marajo; so pa tudi taki, ki jo obsojajo samo radi tega, ker je nova ali ker jim nasprotuje razvijena roka pri prvih površnih poskusih. Proti temu imamo pripomoček! Po besedah sv. pisma je namreč dovoljeno strogo kaznovati tako upornost: „Ako te draži desnica, tedaj jo odsekaj!“ — Kaj pa potem? Potem naj se piše z levico. Saj se dobijo ljudje, ki znajo tacega. — Oglejmo si zagovornike. Tu dobimo za novosti vnete reformatorje, ki so navdušeni za pokončno pisavo, s tem kazoč,

kako se zanimajo za nove prikazni na pedagoškem polju. To zanimanje v resnici znači vrlega pedagoga. Vera sama pa ne zadostuje! Ne pozabite tudi pretehtovati in kritikovati! — Pojdimo sedaj k preiskovalcem in pretehtovalcem. Te ne omaja vsaka sapa. „Ne zavržejo pa nove stvari samo radi tega, ker je nova; ker vedó, da je bila tudi vsaka dobra starina nekdaj nova“. Ti ne gledajo pokončne pisave z dogmatično desko pred očmi. Skozi očala znanosti vidijo jasno podobo. — Naša roka, ne otrokova je za staro (!) pokončno pisavo preokorna. Naj le nekaj rodov „pokončno“ piše! Potem bodo z glavo majali nad našo trdovratnostjo. — Znanstvena kritika se je že izrekla za pokončno pisavo ter jo priznala. (Schl. Sch.)

Književnost.

Odobrena učna knjiga. Vrhovca Ivana »Zgodovinske povesti za meščanske šole, I. del, založili Blaznikovi dediči v Ljubljani 1892, cena 50 kr.« je visoko ministerstvo odobrilo za rabo na slovenskih meščanskih šolah. (Min. razpis od 5. vinotoka 1892, št. 19086).

Katoliška Bukvarna v Ljubljani je založila knjižico:

„**Kršćanski nauk za prvence**“. (Prvo in drugo šolsko leto.) Sestavil Simon Zupan, katehet. Peti natisek. Ker je ta katekizem od škofijstva in ministerstva potrjen za ljudske šole na Kranjskem, ga morejo čč. gg. voroučitelji rabiti s pridom v prvem in drugem razredu ljudskih šol. Vozan eksemplar te knjižice velja samo 10 kr.

Nova učila iz zaloge Karla Janskega v Taboru na Češkem. Znana tvrdka je v zalaganji učil jako delavna. Vsako leto spravi kaj novega na svetlo. Za naše potrebe se posebno priporočajo različne stenske table in sicer: 1. Ker većinoma predstavljajo po jeden sam predmet; 2. ker so dosti velike (64×90cm); 3. ker so barvano tiskane in predstavljajo živali jako karakteristično; 4. ker so na takem popirji, da jih ni treba na platno pripenjati; 5. ker se smejo z gobo in vodo čistiti; 6. ker je cena v primeri z drugimi sličnimi izdelki jako nizka. Pet tabel skupaj, katere se morejo povoljno izbrati, stoji 2 gl. 50 kr., posamezna tabla 60 kr. Ravnokar je izšel teh tabel 15. »sešit« in sicer: 71. Kit. 72. Morski volk. 73. Damjak. 74. Beli medved. 75. Gorila. Sedemdeset že